

Kırk İkinci Yorgunluğu

Gecenin omzunda uykusuz sızı,
Ayrılık ufkuna vuran eski sal.
Dilimde kuruyan çölün ayazı,
Bakışında söner en son ihtimal.

Şu sağır odada yankı yok sesin,
Lal olmuş heceler düşer derine.
Bırak kar yangını olsun nefesin,
Bürünsün bu renkler kış kederine.

Kurnası yaslı taş çeşme gibiyim,
Çınar duldasında soluklar zaman.
Garip viranenin ben sahibiyim,
Gölgesi titrerken her taraf duman.

Çürük bir iplikle dikildi düşler,
Çocukluk resminde solgun kalan iz.
Kerpiç kovuğunda titrer gülüşler,
Dağılır rüzgârla eski çaremiz.

Kırlangıç misali çırpınır ahım,
Ebabil soluğu değer yaraya.
Tükenir içimde doğan sabahım,
Hasretin dar gelir hana, saraya.

Heybede dualar, diller kupkuru,
Çıplak ağaç gibi kaldık kimsesiz.
Ne baharı tanır, ne de yağmuru,
Mevsime sığmayan o vedayız biz.